

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

42. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

19. ŘÍJNA 2008

Z obsahu:

Dvě poučné epizody

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci

1. října 2008

- strana 2 -

Z knihy „Úžasné tajemství svatého růžence“

Svatý Ludvík Maria
Grignion z Montfortu

- strana 4 -

Geniální umělecké dílo

Matematický program
na výrobu trychtýře

- strana 6 -

Zjevení Panny Marie v La Salette

- strana 7 -

Duchovní materství pro kněze (dokončení)

Povolání být duchovní
matkou kněze je málo
známé, nedostatečně
pochopené, a proto málo
praktikované, i když
je velmi významné
a potřebné

- strana 8 -

Slova hýbou, příklady táhnou

Bernhard Springer

- strana 10 -

Pán Ježíš

o svých kněžích

Láska je mučednictví

- strana 11 -

Giovanni Francesco Barbieri (1591-1666): Evangelista sv. Lukáš, Bologna

Respekt a úcta, jakou choval Pavel vůči Dvanácti, nepřichází zkrátka ani tehdy, když otevřeně brání pravdu evangelia, kterou není nikdo jiný než sám Ježíš Kristus, Pán. Chceme se dnes zastavit u dvou epizod, které ukazují úctu a současně svobodu, s jakou se Apoštol obrací na Petra a jiné apoštoly: u tzv. „Jeruzalémského koncilu“ a incidentu v Antiochii Syrské, o kterých hovoří v listě Galaťanům (srov. 2,1–10; 2,11–14).

Každý koncil a synod v Církvi je „událostí Ducha“ a dovolává se ve svých závěrech instance celého Božího lidu: zakusili to na sobě všichni, kteří měli ten dar účastnit se Druhého vatikánského koncilu. Proto když nás Lukáš informuje o prvním církevním koncilu, který se uskutečnil v Jeruzalémě, uvádí list, který apoštolové poslali v oné záležitosti křesťanským společenstvím v diaspoře: „Rozhodl tedy Duch Svatý a my...“ (Sk 15,28). Duch, který působí v celé Církvi, vede apoštoly za ruku, aby nastoupili nové cesty při realizaci svých projektů: on je hlavním umělcem při výstavbě Církve.

Spor o obřízku

Shromáždění v Jeruzalémě se totiž uskutečnilo okamžikem nemalého vnitřního napětí mezi prvotními obcemi. Jednalo se o odpověď na otázku, zda od pohanů, kteří přilnuli ke Kristu a Pánu, je třeba požadovat obřízku, nebo zda by bylo možné osvobodit je od mojišíského zákona, tedy od zachovávání norem nezbytných pro spravedlivé, poslušné Zákona, a především je osvobodit od norem týkajících se obřadného očišťování, čistých a nečistých pokrmů a zachovávání soboty. O jeruzalémském shromáždění referuje také Pavel v listu Galatským 2,1–10: po čtrnácti letech od setkání se Zmrtvýchvstalým v Damašku – nacházíme se v polovině 40. let – Pavel odchází s Barnabášem do Antiochie Syrské a doprovází ho Titus, jeho

Dvě poučné epizody

věrný spolupracovník, který, jelikož byl řeckého původu, nebyl nucen podrobit se obřízce, aby mohl vstoupit do Církve. Při té příležitosti Pavel vykládá Dvanácti jakožto významnějším osobám své evangelium svobody od Zákona (srov. Gal 2,6). Ve světle setkání se zmrtvýchvstalým Kristem pochopil, že v momentě, kdy evangelium Ježíše Krista přechází k pohanům, není již nutná obřízka, pravidla o jídle,

sobotě jakožto znak spravedlnosti. Naše spravedlnost je Kristus a „správné“ je všechno to, co je s ním ve shodě. K tomu, aby někdo byl spravedlivý, nepotřebuje další znaky. V listu Galaťanům referuje několika větami o vývoji onoho shromáždění: S nadšením vzpomíná, že evangelium svobody od Zákona schválil Jakub, Kéfas a Jan, „sloupy“, kteří podali jemu a Barnabášovi pravi- ci na znamení církevního spole-

Editorial

Když posloucháme v nedělním čtení farizejskou delegaci a její lichotivé řeči, jakými oslovuje Ježíše z Nazareta, mimoděk se nám v paměti vynoří různé licoměrné projevy o náboženské svobodě a vstřícnosti k církvím minulého a stejně tak i současného režimu. Mohli bychom o nich říci s Pánem: „Tito lidé mě ctí ústy, ale jejich srdce je daleko ode mne.“ Jsou to lidé, jimž „daňová povinnost“ vůči Bohu nejen nepřipadá samozřejmá, ale je pro ně přímo nemyslitelná, a tak za jejich slovy se skrývá zcela jiný smysl. Není proto divu, že jednání o urovnání vzájemných vztahů končí nakonec ve slepé uličce.

Ti, jejichž bohem se stal především plný měšec, jediného a pravého Boha ani jeho církev nejen nepotřebují, ale ani nechtějí, aby jim náhodou nezasa- hovali do jejich zájmů. Prohlubující se otřesy na finančních trzích je však staví před skutečností, že jejich „bůh“ zdaleka není tak všemocný a přející, jak se dosud domnívali. A jak dosvědčují správci Božích domů v okolí Wall Street, někteří z těchto služebníků mamonu už přicházejí po současných zkušenostech k podobnému závěru jako mladší syn z podobenství o dobrotivém otci: „V domě mého otce mají všich-

ni hojnost, a mně zde hrozí, že zahynu hladu.“

„Daň“, kterou máme odvádět Bohu, se podstatně liší od daně odváděné císaři. Její výnosy Bůh vůbec nepotřebuje pro sebe. To, co od nás Bůh žádá, není ve skutečnosti nic více a nic méně než ten nejlepší způsob, jak uspořádat své vztahy k němu, k sobě i k druhým lidem tak, aby **všichni** dosáhli splnění své neodolatelné touhy po štěstí a spokojenosti. Pokud se lidé domnívají, že Bůh jejich životu zde na zemi nerozumí a že znají lepší způsob, jak uspořádat své věci, musí počítat s tím, že dříve nebo později se mohou dostat do neřešitelných těžkostí. A situace se už opravdu vyhrocuje v nejedné oblasti. Ukazuje se například, že materiální nároky pouhé části lidstva a s nimi spojená potřeba jsou tak nepřiměřené, že začínají povážlivě překračovat možnosti a zdroje planety, kterou dostali všichni lidé k obývání. Současný svět však pokračuje hrdě na cestě, kterou kdysi formuloval komunismus jako svůj cíl a ideál materialisticky pojetého štěstí: „Stále větší uspokojování stále rostoucích potřeb.“ To však bláhově předpokládá nejen nekonečné a neomezené zdroje, které neexistují,

Pokračování na str. 13

čerství v Kristu (srov. Gal 2,9). Jestliže – jak jsme poznamenali – pro Lukáše Jeruzalémský koncil vyjadřuje působení Ducha Svatého, pro Pavla představuje rozhodující uznání svobody, jakou sdílají všichni ti, kteří jsou zde zúčastnění: svobody od závazků vycházejících z obřízky ze Zákona; oné svobody, pro kterou nás „Kristus osvobodil, abychom zůstali svobodní“ a nenechali si již ukládat jeho otroctví (srov. Gal 5,1). Oba způsoby, jak Pavel a Lukáš popisují jeruzalémské shromáždění, jsou spojeny s osvobozujícím působením Ducha, neboť „kde je Duch Páně, tam je svoboda“, řekne v druhém listě Korintským (srov. 3,17).

Liturgie a láska

Nicméně, jak je zcela jasné z listů svatého Pavla, křesťanská svoboda není totéž co zvůle, která si dělá, co chce. Tato svoboda se uskutečňuje v souladu s Kristem, tedy v opravdové službě bližním, především těm nejpotřebnějším. Proto Pavel uzavírá hodnocení shromáždění připomínkou, se kterou se na něho obrátili apoštolové: „Jenom nám doporučili, abychom pamatovali na chudé. A to mi také vždy leželo na srdci“ (Gal 2,10). Každý koncil se rodí z Církve a do Církve se vrací: v tomto případě se obrací k pozornosti vůči chudým, kterými podle různých poznámek v Pavlových listech jsou především chudí jeruzalémské církve. V péči o chudé, kterou zvláště dokládá druhý list ke Korintským (srov. 8–9) a v závěrečné části list Římanům, (srov. Řím 15), osvědčuje Pavel věrnost rozhodnutí, která uzrála během shromáždění.

Snad už nejsme s to plně pochopit význam, který Pavel a jeho společenství přikládají sbírkám pro chudé v Jeruzalémě. Jednalo se o iniciativu v rámci náboženských aktivit zcela novou: nebyla závazná, nýbrž svobodná, spontánní; účastnily se

Pokračování na str. 5

Provokace

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Co mě pokoušíte, pokrytci?

Ještě před setkáním s Ježíšem chce ti evangelista ukázat, jak se v Ježíšově blízkosti organizuje spiknutí zla. Farizeové se sešli, aby se poradili o svém společném postupu proti nepohodlnému prorokovi.

Chtějí mu nastražit léčku. Je to příklad, jak i proti tobě postupuje tvůj odvěký nepřítel. Zlo odjakživa spoléhá na svou vynalézavost a záłudnost. Chystá léčky. Umí se dovedně schovávat za něho jiného, předstírá dokonce zájem a dobrý úmysl. S oblibou používá lichocení a ve mlouvá se do přízně. Ježíšovi protivníci všechny tyto taktiky dokonale ovládají. Vyhledali si pohotové a ochotné kolaboranty a dávají jim podrobné instrukce, jak mají postupovat. Jdi také k Ježíši a sleduj výsledek připravené provokace. Přesvědčíš se, že navzdory své vychytralosti je zlo před Boží tváří vždy krátkozraké a samo sebe usvědčí z neupřímnosti a nedůslednosti. Všimni si, jakým způsobem se farizejští vyslanci ujímají slova:

Mistře, víme, že jsi pravdomluvný.

Jestliže to opravdu vědí a jsou o tom přesvědčeni, jak to, že se ještě pokoušejí chytit Ježíše do léčky? Ten, kdo je opravdu pravdomluvný, žádné léčky se nemusí obávat. Do léčky je možno polapit jen lež, nikoliv pravdu. To, co pokoušitelé vyslovili pouze jako lstivou lichotku, řekni Pánu z celé upřímnosti svého srdce: Mistře, děkuji ti, že mi přinášíš jediné slova pravdy, že ke mně přicházíš jako Pravda sama.

Mistře, víme, že učíš skutečně Boží cestě.

Proč si vymysleli právě toto prohlášení? Jsou si vědomi, že právě takto o Ježíšovi smýšlejí zástupy, které za ním přicházejí a vyhledávají ho. Takto o Ježíšovi smýšlejí vlastně všichni kromě nich samých. Vyslovili ve skutečnosti to, co je nejvíce provokuje, jen aby vyvolali co nejlepší dojem, a to nejen u Mistra, ale i u veřejnosti. Taková neupřímná prohlášení pokrytců tě nesmí překvapit. Ovoce, které přinášejí, je dostatečně usvědčující, že ve svém nitru nemohou snést právě to, co navenek licoměrně prohlašují. To, co by mělo být i pro ně důvodem radosti a vděčnosti, naplňuje je nepo-

kojem a záští. Jak smutno a těžko je srdci, které si nechce připustit, že k němu přichází a promlouvá sám Bůh. Bojí se, že kdyby přijalo jeho poselství, přišlo by o svůj pohodlný poklid, o svou vykonstruovanou sebejistotu, a tak se raději předem pouští do zápasu s tím, který nejen učí Boží cestě, ale sám je Cesta.

Ale zakrývací manévr ještě pokračuje. *Víme, že se na nikoho neohlíš a nebereš ohled na postavení člověka.*

Ten, kdo je Božím služebníkem, tak jak je jím Boží Syn, se skutečně nepotřebuje na nikoho ohlížet: nehledá lidskou přízeň, chválu ani lacinou popularitu. Za tou se pachtí právě ti, kdo v zajetí své sebestřednosti ani nepoznali jiný cíl a smysl svého života. Anž si to připouštějí, poukázali provokatéři právě na to, co je odlišuje od Mistra, ale i od ostatních lidí: převelice si zakládají na svém postavení a mínění lidí. Ani tento jejich vyprovokovaný dialog nic jiného nesleduje.

Po tomto úvodním zastíracím manévru konečně přichází připravená past, kterou vymyslela pyšná vychytralost: *Je dovoleno dávat císaři daň?*

Ježíš je prohlédl ještě dříve, než otevřeli svá ústa. *Co mě pokoušíte, pokrytci?* Nauč se od Pána nazývat věci pravým jménem. On, který s takovou láskou vedl rozhovor s Nikodémem, se ženou u studnice Jakubovy i s pohanskou prosebnicí, bude velice rychle hotov s provokatéry, kteří v dialogu nehledají poznání a pravdu, ale uspokojení své škodolibosti. Dialog má smysl jen tehdy, když k němu obě strany přistupují se stejným otevřeným srdcem, s upřímností, pokorou a bez postranních úmyslů.

Veřejně vyslovená otázka vyžaduje nicméně veřejnou odpověď: *Dávejte, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.*

Ježíšova moudrá replika je nejen dokonale porážkou farizejské vyzývavosti, ale i užitečným poučením pro tebe i pro ostatní posluchače. Upozorňuje tě, že povinnosti, které máš vůči občanské společnosti, zavazují tě nejen před lidmi, ale také před Bohem.

Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu celá země. On povede při národů podle práva⁽¹⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. resp. žalm 95

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 45,1.4-8

Toto praví Hospodin svému pomazanému Kýrovi, kterého jsem vzal za pravou ruku, abych mu podmanil národy, abych odpásal bedra králů, abych před ním otevřel vrata, aby žádná brána nezůstala uzavřena: „Pro svého služebníka Jakuba, pro Izraele, svého vyvoleného, zavolal jsem tě jménem, poctil jsem tě, i když jsi mě neznal.

Já jsem Hospodin, jiný není, není Bůh mimo mne. Přepášu tě, i když mě neznáš, aby se poznalo od východu slunce i od západu, že mimo mne jiný není. Já jsem Hospodin a nikdo jiný (není Bohem).“

2. čtení – 1 Sol 1,1-5b

Pavel, Silván a Timotej soluňské církevní obci, která je ve spojení s Bohem Otcem a s Pánem Ježíšem Kristem. Milost vám a pokoj!

Stále děkujeme Bohu za vás za všechny, když si vás připomínáme ve svých modlitbách. Před naším Bohem a Otcem vzpomínáme bez přestání, jak je vaše víra účinná, láska obětavá a naděje v našeho Pána Ježíše vytrvalá.

Víme o vašem vyvolení, bratři Bohem milovaní. Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo to provázeno projevy moci, činností Ducha Svatého a hlubokým přesvědčením.

Evangelium – Mt 22,15-21

Farizeové odešli od Ježíše a uradili se, jak by ho chytili za slovo.

Poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu řekli: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehledíš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?“

Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl:

„Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz, kterým se platí daň!“

Podali mu denár.

Zeptal se jich:

„Čí je to obraz a nápis?“

Odpověděli: „Císařův.“

Tu jim řekl: „Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“

Z knihy „Úžasné tajemství svatého růžence“ *

Bílá růže - kněžím

Služebníci Nejvyššího, hlasatelé pravdy, poslové evangelia, dovolte, abych vám představil bílou růži této malé knížky, abych vám vložil do srdce a na rty pravdy v ní vyložené prostě a nenáročně. Do srdce, abyste sami začali praktikovat růženc a ochutnali jeho plody. Na rty, abyste sdělovali druhým jeho výtečnost a mohli s jeho pomocí dosáhnout jejich obrácení.

Střežte se, o to vás prosím, pokládat tuto svatou pobožnost za něco malého a nevýznamného, jak to chtějí dělat ignoranti a dokonce mnozí pyšní vzdělanci. Ona je skutečně velká, vznešená a božská. Dalo nám ji samo nebe, a dalo nám ji proto, aby došli obrácení nejzatvrzelejší hříšníci a nejhroší heretici. Bůh ji obdaril milostmi v tomto životě a slávou v budoucím. Praktikovali ji světci a potvrdili ji papežové.

Šťastný kněz a duchovní vůdce, kterému Duch Svatý zjevil toto tajemství, které většina lidí nezná nebo je zná velmi povrchně. Když bude mít o růženci konkrétní znalosti, bude se ho modlit každý den a naučí druhé, aby se ho modlili. Bůh a jeho Matka vlijí mu do duše hojnost milostí a udělají si z něho nástroj své slávy. Svým slovem, třeba jen prostým, získá za měsíc takové plody, jaké druzí získávají kázáním za několik let.

Draží spolubratři, nespokojte se proto s tím, že budeme růžencem doporučovat druhým. Musíme se ho sami modlit. I když jsme přesvědčeni o výtečnosti svatého růžence, když nejsme mezi prvními, kdo se ho modlí, druzí dají málo na jeho důležitost, jen proto, že jim to radíme, protože nikdo nemůže dát to, co nemá. „Ježíš konal a učil“ (Sk 1,1), napodobujme tedy Ježíše, který nejdříve konal a pak učil. Napodobujme Apoštola,

který znal a učil jen Ježíše Ukřižovaného. My to činíme tím, že kážeme, jak to záhy uvidíte, o svatém růženci, že to není pouze řada modliteb Otce náš a Zdravas Maria, nýbrž souhrn božských tajemství o životě, umučení, smrti a oslavě Ježíše a Marie.

Bůh mi dopřál zkušenosti, jak užitečné je kázání o růženci pro obrácení duší. Kdybych věděl, že mi pomohou, abych vás přesvědčil a obhájil ho i přes opačné snahy některých kazatelů, vyprávěl bych vám o obdivuhodných obráceních, jaká jsem zažil při kázáních o svatém růženci.

Omezím se však v tomto souhrnu na některá stará a osvědčená fakta. Vložil jsem k vašemu prospěchu několik latinských textů od dobrých autorů, kteří dokládají to, co vysvětlují lidem v běžném jazyku.

Červená růže - hříšníkům

Vám, hříšníci a hříšnice, jeden z největších hříšníků nabízí tuto růži orosenou krví Ježíše Krista, aby vás ozdobil a spasil.

Bezbožní nekající hříšníci stále křičí: „Ozdobme se růžemi!“ (Mdr 2,8). I my zpívejme: Ozdobme se růžemi svatého růžence.

Jenže jak odlišné jsou tyto naše růže! Ty jejich jsou tělesná potěšení, prázdné pocty, pomíjivé bohatství, které se brzy ztratí a zkaží. Naše naopak jsou Otce náš a Zdravas Maria, které když jsou přednášeny a doprovázeny dobrými kajícími skutky, nikdy nezhytnou. Za sto tisíc let bude jejich krása zářit jako dnes.

Ty jejich opěvované růže mají jen zdání růží: ve skutečnosti jsou to trny, které bodají a kousou během života, které probodávají s bolestí v hodině smrti, které pálí celou věčnost v hněvu a zoufalství. Jestliže naše rů-

že mají trny, jsou to trny Ježíše Krista, který je proměňuje v růže. Jestliže naše růže píchají, píchají jen na chvíli, jen aby nás uzdravily z hříchu a zachránily nás.

Předhánějme se v tom, že se budeme zdobit těmito rajskými růžemi tím, že se každý den budeme modlit růžencem, tj. tři věnce o pěti desátcích jako podobné věnce z květů:

abychom uctili tři věnce Ježíše a Marie: věnec milosti Ježíšova vtělení, trnový věnec jeho umučení a věnec slávy v nebi, trojí věnec, který Maria přijala od nejsvětější Trojice; abychom od Ježíše a Marie přijali tři věnce: věnec zásluh v tomto životě, věnec pokoje ve smrti a věnec slávy v ráji.

Budete-li věrní v modlitbě růžence zbožně až do smrti, i přes své nesmírné hříchy, věřte mi, „dostanete nevadnoucí věnec slávy“ (1 Petr 5,4). I kdybyste se nacházeli na pokraji propasti nebo byli jednou nohou v pekle, kdybyste dokonce zaprodali svou duši ďáblu jako čarodějové, nebo byli zatvrzelým a neoblomným heretikem jako ďábel. Dříve nebo později se obrátíte a budete spaseni. Proto opakujte a vy si dobře zapamatujte slova mé rady - modlete se zbožně každý den až do smrti růžencem, abyste poznali pravdu a obdrželi dar lítosti a odpuštění svých hříchů. Najdete v této knížce několik příkladů velkých hříšníků obrácených skrze svatý růžencem. Čtěte je a rozjímajte o nich.

Mystická zahrada - zbožným

Zbožné duše, osvícené Duchem Svatým, kéž vám není nemilé, když vám nabízím malou mystickou zahradu, z nebe přišlou, abyste ji přesadily do zahrady své duše. Nijak neuškodí vonným květům vašich kontemplací. Je velice vonná a celá božská. Na-

prosto nepoškodí vaše záhonky. Protože je čistá a dobře uspořádaná, přivádí všechno k harmonii a k jasům. Jestliže se každý den zalévá a náležitě ošetřuje, roste do zázračné velikosti a rozšiřuje se tak, že nejenže nebrání jiným pobožnostem, ale zachovává je a zdokonaluje. Vy, kteří jste zabydleni v duchovním životě, mi rozumíte. Tato zahrada je Ježíš a Maria ve vašem životě, ve smrti a na věčnosti.

Zelené listy tohoto růžence jsou tajemství radostná o Ježíši a o Marii, trny jsou tajemství bolestná, květy jsou ona slavná. Růže v poupěti připomínají dětství Ježíše a Marie, růže v rozpuku představují Ježíše a Marii v utrpení, růže zcela rozvinuté ukazují Ježíše a Marii v triumfu a ve slávě.

Růže těší svou krásou: to jsou Ježíš a Maria v radostných tajemstvích. Bodají svými trny: to jsou tajemství bolestná. Dávají radost z příjemné vůně: to jsou konečně tajemství slavná.

Nepohrďte tedy mou bujnou a božskou rostlinkou. Zasadte si ji do své duše tím, že se rozhodnete modlit se růžencem. Pěstujte ji a zavlažujte věrnou každodenní modlitbou, doprovázenou dobrými skutky. Přesvědčíte se, že toto semínko, nyní zdánlivě tak malé, se časem stane velkým stromem, kde si vybudují svá hnízda a svůj příbytek nebesí ptáci, tj. duše vyvolené pro vysoký stupeň kontemplace, a v jeho vrcholcích najdou ochranu před divokou pozemskou zvěří a objeví vzácnou potravu v jeho plodu, klanění hodném Ježíši, jemuž buď čest a sláva na věky věků. Amen.

Růžové poupě - dětem

Vám, děti, nabízím toto růžové poupě. Je jedním z malých zrn ve vašem věnci, které se vám zdá být nevýznamné. Ale je to naopak zrnko velmi drahocenné. Jak obdivuhodné je toto pou-

pě! A jak se celé otevírá, když se zbožně modlíte Zdrávas Maria! Doporučovat vám, abyste se každý den modlily celý růženec, bylo žádat od vás příliš mnoho. Pomodlete se každý den pozorně pět desátků, které tvoří malý věnec růží, a ten položíte na hlavu Ježíši a Marii. Poslechněte si krásný příběh a zapamatujte si ho:

Dvě malé sestry stály u východu z domu, aby se modlily zbožně růženec, když se před nimi zjevila krásná Paní, přiblížila se k té menší, která měla sedm let, vzala ji za ruku a odvedla k sobě. Udivená starší sestra ji začala hledat, nenašla ji a s pláčem se vrátila domů, aby oznámila, že někdo unesl její sestřičku. Tatiček a maminka ji marně tři dny hledali, až konečně třetího dne ji našli na prahu domu. Dívka byla plná radosti a tvářila se slavnostně. Ptali se jí, odkud přišla, a ona řekla, že od Paní, ke které se modlila růženec, která ji zavedla na jedno místo, dala jí dobré pokrmy a položila jí do náruče roztomilé dítě, kterému dala mnoho polibků. Rodiče, kteří se nedávno obrátili k pravé víře, zavolali otce jezuitu, který je vyučoval ve víře a naučil je modlitbě růžence, a vyprávěli mu, co se stalo. Od něj jsme slyšeli tento příběh, který se stal v Paraguayi (Antoine Boissieu TJ, *Le Chrétien prédestiné par la dévotion la Sainte Vierge*).

Děti, napodobujte tyto dvě sestry. Modlete se jako ony denně růženec a zasloužíte si, abyste přišly do ráje, kde uvidíte Ježíše a Marii, a pokud je nevidíte přímo v tomto životě, jistě je budete vidět po smrti celou věčnost.

Moudří nebo nevědomí, spravedliví nebo hříšníci, velcí nebo malí ať chválí a zdraví ve dne v noci Ježíše a Marii svatým růžencem. „Pozdravujte Marii, která se pro vás mnoho napracovala“ (Řím 16,6).

Připravil -lš-

* Kniha v češtině dosud nevyšla.

DVĚ POUČNÉ EPIZODY - dokončení ze str. 2

ji všechny církve, které Pavel založil na Západě. Sbirka vyjadřovala dluh jeho obci vůči mateřské církvi v Palestině, od které přijaly nevýslovný dar evangelia. Tak velká je hodnota, kterou Pavel přikládá tomuto gestu sdílení, kterou zřídka nazývá prostě „sbírka“; pro něho je to spíše „služba“, „požehnaní“, „láska“, „milost“, dokonce „liturgie“ (2 Kor 9). Zvláště překvapuje tento poslední termín, vztahující se na peněžní sbírku, která nabývá také hodnotu kulturní. Z jedné strany je to gesto liturgické neboli „služba“, kterou přináší každá obec Bohu, na druhé straně je to úkon lásky, uskutečněný ve prospěch lidu. Láska k chudým a božská liturgie krácejí pospolu, láska k chudým je liturgie. Tyto dva horizonty jsou přítomny v každé liturgii, kterou Církev slaví a prožívá a která se svou povahou staví proti oddělování kultu a života, víry a skutků, modlitby a lásky k bratřím. Tak se v Jeruzalémském koncilu rodí vyřešení problému, jak se chovat vůči pohanům, kteří dospěli k víře, a to rozhodnutím o osvobození od obřizky a zachovávaní příkazů Zákona, a na pastorační i církevní úrovni se staví do středu víra v Ježíše Krista a láska k chudým v Jeruzalémě i v celé Církvi.

PAPEŽ ZPĚT VE Vatikánu

Na závěr měsíce září opustil Benedikt XVI. letní sídlo Castelgandolfo a vrátil se do Vatikánu. Při svém rozloučení vyzval věřící, aby uctívali svaté anděly a svěřili se do jejich ochrany. Mnoho světců k nim mělo velmi přátelské vztahy. Papež poděkoval jako ochráncům také italským vzdušným silám, které pečují o bezpečnost jeho cest letadlem. K cestě do Vatikánu použil helikoptéru.

PRVNÍ KLIMATICKY NEUTRÁLNÍ STÁT

V Maďarsku bylo zahájeno vysazování 125 600 stromů, které budou neutralizovat množství zplodin CO₂, které každoročně produkuje Vatikán. Byla také zahájena montáž slunečních kolektorů na střeše audienční haly Pavla VI. ve Vatikánu. Zařízení má produkovat 300 megawatthodin elektrického proudu.

Kath-net

Problém pohoršení

Druhá epizoda je známý incident v Antiochii v Sýrii, který svědčí o vnitřní svobodě, jaké se Pavel těšil: jak se zachovat v situaci společného stolování věřících židovského původu a věřících z pohanství? Zde vystupují do popředí mojžíšské předpisy: rozlišování čistých a nečistých pokrmů, které oddělovalo hluboce pravověrné židy od pohanů. Petr se nejdříve vyhýbal stolování s pohany, aby nepohoršoval ty, kteří zachovávali předpisy o čistých pokrmech. Toto chování sdílel i Barnabáš. Takové chování hluboce oddělovalo křesťany, kteří pocházeli z obřizky, od křesťanů pocházejících z pohanství: Toto jednání, které vážně ohrožovalo jednotu a svobodu v Církvi, vyvolalo ostré reakce u Pavla, který dokonce obvinil Petra a ostatní z pokrytectví. „Ty jsi žid, a přesto žiješ jako křesťan z pohanství a ne ze židovství. Jak tedy můžeš nutit pohany, aby zachovávali židovské zvyky?“ (Gal 2,14). Ve skutečnosti obavy Pavlovy na straně jedné a Petrovy a Barnabášovy na straně druhé byly odlišné: pro ty první oddělení od pohanů představovalo způsob, jak zabránit pohoršení u věřících pocházejících z židovství; pro Pavla tu však naopak vznikalo nebezpečí

nepochopení všeobecné Kristovy spásy nabízené jak pohanům, tak židům. Jestliže se ospravedlnění uskutečňuje pouze silou víry v Krista, shodou s ním, bez působení Zákona, jaký smysl má ještě dbát na obřadnou čistotu při společném stolování? Perspektivy Petra a Pavla byly pravděpodobně velmi rozdílné: prvním šlo o to, neztratit židy, kteří dospěli k evangelium, druhému šlo o to, nesnižovat spasitelnou hodnotu Kristovy smrti pro všechny věřící.

Vedení Ducha Svatého

Je to zvláštní, ale až Pavel bude po několika letech (asi v polovině 50. let) psát křesťanům v Římě, ocitne se sám v obdobné situaci a bude žádat od silných, aby nejedli nečisté pokrmy a neztratili tak nebo nepohoršili slabé: „V tom případě je lepší nejíst maso a nepít víno ani nedělat nic takového, co působí tvému bratřovi pohoršení“ (14,21). Incident v Antiochii se tak jeví jako lekce jak pro Petra, tak pro Pavla. Jen upřímný dialog – otevřený pravdě evangelia – může Církvi na její cestě dát orientaci: „Boží království nespočívá v jídle a pití, ale ve spravedlnosti, pokoji a radosti, jaké dává Duch Svatý“ (Řím 14,17). Je to lekce, které se musíme naučit také my: s rozdílnými charismaty, jakých se dostalo Petru a Pavlovi, dejme se všichni vést Duchem a snažme se žít ve svobodě, která nachází orientaci ve víře v Krista a konkretizuje se ve službě bratřím. Podstatné je být vždy ve shodě s Kristem. A tak se stáváme opravdu svobodnými, tak se v nás projevuje nejhlubší jádro Zákona: láska k Bohu a k bližnímu. Prosme Pána, aby nás naučil sdílet své pocity, abychom se od něho naučili pravé svobodě a evangelijní lásce, která objímá každou lidskou bytost.

L'Osservatore Romano 2. 10. 2008

Mezititulky redakce Světa

Geniální umělecké dílo

Matematický program na výrobu trychtýře

V knížce *Darwin v době počítačů* popisuje prof. dr. Wolfgang Kuhn humorným způsobem neuvěřitelně přesné naprogramování řezu březovým listem

Úloha se zdá neřešitelná, protože nosatec není schopen své pracovní pole vzhledem ke své velikosti ani přehlédnout. Malíčkový brouček nosatec začíná své dílo na levém horním okraji listu, přičemž během jediné minuty prokouše listem křivku ve tvaru S až ke střednímu žebro.

Brouk nosatec

Toto střední žebro, hlavní vodovod listu, jen nakousne a pokračuje nyní již v menší křivce až k protilehlému okraji. Pak začne oddělené, nikoliv však zcela prokousnuté střední žebro visící poloviny svíjet do trychtýře, který pak obalí druhou polovinou listu jako pláštěm. Trychtýř tedy obsahuje několik stěn zelené listové substance, která bude pro jeho

larvy potravou. Do trychtýře totiž naklade vajíčka. Protože přítok vody do listu je přerušen, list nakonec uvadne a spadne i s larvami na zem a umožní tak larvám, aby na zimu zalezly a ukryly se. Až na jaře z nich vylezou noví nosatci, jejichž rodiče, které ani neviděli, už dávno nežijí. Ačkoliv se od nich nemohli ničemu naučit, připraví pro své potomky stejně důmyslný způsob dalšího rozvoje.

Vyšší matematika

To, co malý brouček provádí, dá se také formulovat přesně matematicky: vnitřní trychtýř, tedy první část svinuté části listu, představuje kónicky odvinutou plochu, pro kterou je větší oblouk křivky S tzv. evoluta k evolventě menšího oblouku. Matematici potřebovali velmi mnoho času, než vypracovali teorii kónicky svinuté plochy, přičemž o nosatcově praxi neměli tušení. Nauku o evolventách vypracoval geniální holand-

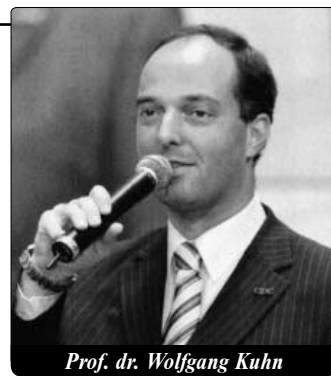
ský matematik, fyzik a astronom Huygens († 1695), který zdůvodnil to, co před ním matematici mnoha staletí objevili na základě svých tvořivých schopností. Čtyřmilimetrový brouček, jehož mozek by měl na špičce špendlíku ještě dost místa, těžko sám

Brouk nosatec vytváří kónicky svinutou plochu

objevil podobnou teorii. Kromě toho muselo by se tak díť každé jaro u milionu nosatců.

Taková matematika, která je pro většinu lidí nesrozumitelná, je nosatci vrozená a jako hotová předána od předků. Že by se

Prof. dr. Wolfgang Kuhn

taková komplikovaná informace nacházela u broučků pouhou náhodou, to odporuje všem poznatkům a zákonům moderní informatiky.

Že se život vyvíjí ke stále vyšším formám, je myslitelné. Ale že je to výsledek náhody, selekce nebo přizpůsobení, to není možné připustit ani při nejlepší vůli. Již vznik jediné buňky je pádným důkazem proti náhodě. Prof. Kuhn říká:

„Je mnohem pravděpodobnější, že tornádo, které se strhne nad hromadou šrotu a promíchá spolu kovové díly, vytvoří při tom takovou teplotu, že se různé části navzájem svaří, takže z toho nakonec vznikne na rampě stojící Boeing 737, než že vznikne sama od sebe náhodou jedna jediná buňka, která je mnohem komplikovanější.“

Podle Betendes
Gottes Volk 2/2008

Přeložil -lš-

Brouk nosatec a jeho dílo

VOLEBNÍ NEÚSPĚCH RAKOUSKÝCH LIDOVců

Lidovci ztratili při posledních volbách 8,7 % hlasů, přičemž největší ztráty zaznamenali v těch oblastech, kde občané zásadně odmítají uzákonění homosexuálních svazků. Wilhelm Molterer, který je obhajoval a vyjadřoval se velmi sebevědomě, že mu v té věci na Církvi nezáleží, už musel opustit místo předsedy strany.

OTŘESENÁ VÍRA V PENÍZE

V New Yorku mnoho burzovních makléřů vyhledává kostely a synagogy, protože víra v peníze byla silně otřesena. Vzhledem k množícím se Jobovým

zvěstem nikdo z nich neví, zda ještě zítra budou mít svou práci. Anglikánská církev zahájila semináře o chování v krizových situacích. Vzrostla návštěvnost synagog i katolických chrámů. Finanční poradce Lou Janicek prohlásil, že Wall Street by velmi získal tím, kdyby se na pracovních místech prosadily křesťanské mravní zásady.

SAMOZVANÍ POHANÉ

Nápisy „My pohané si opět osvojujeme toto místo“ a jinými hesly pošpinili neznámí pachatelé stěny kostela svatého Blažeje v Hesensku v biskupství Limburg. Toto místo bylo v předkřesťanské době místem kultu boha Votana.

V kostele, kde poškodili výzdobu, byly rozházené rozbité pивní láhve a zbytky cigaret.

UZAVŘENÉ KLÁŠTERY

Na základě hrozeb bylo v Egyptě z bezpečnostních důvodů uzavřeno několik koptických klášterů. K útokům na kláštery vyslal jeden egyptský prokurátor a jeho synové skupinu padesáti mužů. Policie o bezpečnost křesťanů vůbec nepečuje. Islámský duchovní vyzval k takovým útokům na stránkách internetu. To je zcela proti duchu ramadánu, který vyzývá muslimy k porozumění s bližními a k dobrým skutkům.

Kath-net

Zjevení Panny Marie v La Salettě

19. září 1846 pásli Melanie a Maximin krávy, když je náhle obklopilo nádherné světlo, zářící více než slunce. „Maximino, podívej se tam! Můj Bože!“ Melanie dále vypravuje: „Hůl, kterou jsem měla v ruce, mi vypadla. (...) Dívala jsem se upřeně do světla. Stálo klidně, ale když se otevřelo, viděla jsem jiné, ještě jasnější světlo, které se pohybovalo, a v něm byla krásná Paní a držela hlavu v dlaních.“

Krásná Paní vstala a řekla dětem: „Pojďte blíže, nebojte se. Jsem zde, abych vám sdělila velké poselství.“

Jestliže můj lid nechce být poslušný, budu nucena dát dopadnout paži mého Syna. Ta je tak těžká, že ji již nemohu udržet. Trpím kvůli vám již tak dlouho! Jestliže chci, aby vás můj Syn nepustil, musím za vás ustavičně prosit. Ale vy na to nic nedbáte! I když se budete modlit a obětovat jakkoliv mnoho, nikdy nebudete moci odplatit námahu, kterou jsem vzala na sebe.

Dala jsem vám k práci šest dnů a sedmý vyhrazený pro mne mi nechcete dát. To je to, co činí ruku mého Syna tak těžkou. Vozkové nesmí pronášet kletby a brát nadarmo jméno mého Syna. To jsou dvě věci, které činí paži mého Syna tak těžkou. Ukázala jsem vám to minulý rok na bramborách. Vy si z toho nic neděláte, dále se pronášejí kletby a bere jméno mého Syna nadarmo. Další brambory se vám zkazí a o Vánocích je nebudete mít.“

Zde změnila Paní jazyk. Mísoto francouzštiny začala používat dialekt. Opakovala předchozí sdělení ještě jednou a pak pokračovala:

„Jestliže máte obilí, nesejte ho. Všechno, co zasejete, sežere zvěř, a to, co vzejde, se při mlácení rozpadne v prach. Nastane velký hlad. Děti mladší sedmi let dostanou zimnici a zemřou v náručí těch, kdo je

drží. Ostatní musí činit pokání v hladu. Ořechy budou červivé a hrozny opadají.“

Pak vyzvala děti, aby se ráno a večer modlily, a pokračovala: „V létě chodí do kostela na nedělní mši jen několik starých lidí. Ostatní pracují celou dobu. V zimě, když nevědí, co mají dělat, jdou do kostela, ale jen proto, aby si z náboženství tropili posměch. V postní době běhají k řezníkovi jako psi. Neviděly jste, děti, zkažené obilí?“ „Ne,“ odpověděly děti. Pak se krásná Paní obrátila na Maximina: „Ale ty, dítě, jsi je musel vidět v krajině Coin, spolu s otcem. Majitel pole řekl otcí: – Pojď se podívat, jak mi hyne obilí. Vzali jste do ruky klasy a všechno se rozpadlo na prach. Pak cestou domů asi půl hodiny cesty od Corps dal ti otec kousek chleba a řekl: – Vezmi si ještě chleba, protože nevíme, jestli ho příští rok budeme mít, když obilí hyne.“ A Maximin si na tyto podrobnosti vzpomněl.

Krásná Paní skončila těmito slovy: „Nyní to, děti, řekněte všemu lidu!“ Řečeno bylo všechno. Paní stoupala po příkré stezce vzhůru. Když vyšla nahoru, rozplynula se ve světle: hlava, ramena, zbytek těla. Maximin chtěl ještě vzít růži, kterou spatřil u Paní na nohou, ale jeho ruka zůstala prázdná.

„Svatá Paní,“ vypravuje Melanie, „celou dobu, co s námi mluvila, plakala. Její slzy pomalu stékaly na její kolena a potom zmizely jako světelné jiskry. (...) Chtěla jsem ji potěšit, aby neplakala, ale zdálo se mi, jako by chtěla svými slzami dosáhnout, aby lépe ukázala svou od lidí zapomenutou lásku. Chtěla jsem se jí vrhnout do náruče a říct: – Neplač, moje dobrá Matko. Já tě chci milovat za všechny lidi světa!“

Byla překrásná, sama láska. Zdálo se mi, že slovo láska vychází z jejích rtů. Její pohled byl něžný a pronikavý. Její šaty byly stříbrně modré a měla zlatou šer-

pu. Šat nebyl z pozemské látky a byl jako zářící světlo. Koruna z růží, kterou měla na hlavě, byla velice jasná a vycházely z ní zlaté paprsky a tvořily jiskřící diadém, krásnější než slunce.

Na krku měla řetěz s velkým zářícím křížem s kladivem a kopím na příčném trámu. Ukřižovaný zářil velkým jasným světlem a měl pokleslou hlavu. Někdy se mi zdálo, jako by byl živý a říkal, že přišel kvůli nám lidem, aby nás přitáhl svou nekonečnou láskou. Jak je mi líto, že nejsem schopná vyjádřit, jak velká je jeho láska k nám.“

*Minuta s Marií 19.-21. 9.
Připravil -lš-*

16. ŘÍJNA JSME SI PŘIPOMNĚLI VELKOU SVĚTICI SVATOU MARKĚTU MARIÍ ALACOQUE

Z jejího osobního svědectví:

Nacházím v Nejsvětějším Srdci Ježíšově všechno, co chybí mé nedostatečnosti, protože Ono je splněné milosrdenství. Nikdy jsem nenašla účinnější lék na všechna svá trápení než Nejsvětější Srdce mého vznešeného Ježíše. V něm spím bez starostí a odpočívám bez znepokojení. Není v něm nic tvrdého nebo nemilého, co by nebylo oslazené láskyplným Ježíšovým Srdcem. Nemocní a hříšníci v něm nalézají bezpečný útulek a mohou zde pokojně spát. Božské a láskyplné Srdce je všechna moje naděje: je to moje útočiště. Ono je mojí spásou, životem a vzkříšením.

V Nejsvětějším Srdci Ježíšově se chci naučit trpět v mlčení,

bez stížností na cokoli, co se mnou stane. Budu se snažit dělat všechno v čistotě úmyslu pro Nejsvětější Srdce Ježíšovo a spojím se s ním ve všem, co budu dělat. Spojím všechny své modlitby s prosbami, které Nejsvětější Srdce přednáší za nás.

Večer vložím do vsí úcty hodného Srdce všechny skutky uplynulého dne, aby je očistilo (Vita e opere di s. MMA, I. 188-189, 195-196).

Modlitba:

Srdce Ježíšovo, pomoz mi

- zahřát chlad mé lásky,
- uzdravit mé vnitřní neduhy,
- překonat moji duchovní průměrnost,
- obětovat všechno Otcí,

- umírat denně hříchu,
- poslouchat Boží vůli,
- zrát v horoucí lásce,
- čerpat prospěch z Tvé milosti,
- vytrvat vždy v dobrém.

Srdce Ježíšovo, miluji Tě a klaním se Ti, veď mě, zachraň mě a proměň mě v Tebe.

Přijď a přitáhni mě k sobě: nauč mě neodmítat Tvoji pomoc pro mé nehodné srdce.

Vlož mé srdce do svého Srdce, aby vytrvalo v dobrém a vyhýbalo se zlému.

Znič ve mně království hříchu a upevni království ctnosti, aby Tvůj obraz ve mně byl dokonalejší, abych byla jednou ozdobou Tvého paláce v nebi.

Svatá Markéta Marie Alacoque

Duchovní mateřství pro kněze (dokončení)

Povolání být duchovní matkou kněze je málo známé, nedostatečně pochopené, a proto málo praktikované, i když je velmi významné a potřebné. Toto povolání je často skryté, lidskému vnímání neviditelné, ale mělo by ovlivňovat duchovní život. Byl o tom pevně přesvědčen papež Jan Pavel II., proto chtěl mít ve Vatikáně klauzurní sestry, které by se modlily na úmysl Svatého otce.

**Blahoslavený kardinál
Clemens August von Galen
(1878–1946)**

13. září 1933 byl farář Clemens von Galen ve věku 55 let jmenován Piem XI. biskupem v Münsteru. V souladu se svým

Kardinál von Galen

heslem „Ani pro chválu, ani ze strachu“ protestoval veřejně proti teroristickým zásahům gestapa a obvinil německý stát, že šlape po právech Církve a věřících. V roce 1946 ho papež Pius XII. jmenoval kardinálem za jeho zásluhu a mimořádnou odvalu při vyznávání a hájení víry. Když nastupoval jako biskup v Münsteru, dal vytisknout obrázek s tímto textem:

Jsem třináctý syn naší rodiny a budu navěky vděčný své matce, že našla odvahu říct Bohu ano i k tomuto třináctému dítěti. Bez tohoto matčina ano bych nebyl knězem ani biskupem.

**Služebník Boží papež
Jan Pavel I. (1912–1978)**

„Naučila mě to moje matka“

Jan Pavel I. začal svou poslední generální audienci v září 1978 tímto vyznáním lásky:

Můj Bože, miluji z celého srdce a nade všechno Tebe, nekonečné dobro a svou věčnou blaženost, a pro lásku Tvou miluji bližního jako sebe samého a odpouštím urážky mi učiněné. Pane, dej, ať Tě miluji vždy více.

Je to velmi slavná modlitba se slovy z Písma svatého. Naučila mě ji moje matka. Modlím se ji několikrát denně.

„Pane, dej nám nové kněze!“

Během komunistického pronásledování Anna Stangová mnoho vytrpěla a podobně jako jiné ženy v takových podmínkách obětovala všechno za kněze. Ve stáří se sama stala osobou s kněžskou duší.

Anna se narodila v roce 1909 v německé oblasti u Volhy v početné katolické rodině. Měla teprve devět let, když zakusila počátky pronásledování. Napsala o tom:

...V roce 1918 ve druhé třídě jsme se na začátku vyučování ještě modlili Otče náš. Rok nato už to bylo zakázané a kněz již nesměl do školy vstoupit. Vysmívali se nám, že jsme křesťané, kněží už nebyli v úctě a semináře byly rozpuštěny.

Když jí bylo 11 let, ztratila otce, několik bratrů a sester, kteří umřeli na následky cholery.

Jan Pavel I.

Později zemřela i matka a ona jako 18letá se starala o mladší bratry a sestry. Nejen že už neměla rodiče, ale ... i náš farář zemřel a mnoho kněží bylo uvězněno. Tak jsme zůstali bez pastýřů. Byla to tvrdá rána. Kostel ve vedlejší farnosti byl ještě otevřen, ale ani tam už nebyl kněz. Věřící se scházeli sami k modlitbě, ale bez kněze byl kostel opuštěný. Plakala jsem a nebyla jsem k utišení. Kolik modliteb a zpěvů naplňovalo kdysi tento kostel, a nyní se zdálo, že je všechno mrtvé.

Anna Stangová (vpravo) a Viktorie

Ve škole tohoto hlubokého utrpení se začala Anna zvláštním způsobem modlit za kněze a misionáře: *Pane, dej nám znovu kněze, dej nám svaté přijímání! Všechno ráda snáším z lásky k Tobě, Nejsvětější Srdce Ježíšovo!*

Anna obětovala za kněze všechno utrpení, zvláštním způsobem také to, které jí potkalo v roce 1938, kdy byl její manžel a bratr uvězněn a už se nikdy nevrátili. Se svým manželem prožila jen sedm šťastných let.

Zasvěcení kněžské službě

V roce 1942 byla vdova Anna se svými třemi dětmi deportována do Kazachstánu.

Bylo velmi tvrdé snášet tamní zimu, ale pak přišlo jaro, V té

době jsem mnoho plakala, ale také jsem se modlila. Měla jsem stále dojem, že mě někdo drží za ruku.

Ve městě Sirjanovsk jsem našla několik katolických žen. Scházely jsme se tajně každou neděli a ve svátky, zpívaly jsme a modlily jsme se růžencem. Často jsem se modlila: – Maria, naše drahá Matko, pohleď na nás, jak jsme ubozí. Dej nám znovu kněze, učitele a pastýře!

V roce 1965 se pronásledování poněkud zmírnilo. Jednou za rok mohla Anna zajít do hlavního města Kazachstánu, kde byl jeden katolický kněz v exilu.

Když byl v Biskeku zřízen kostel, chodila jsem tam s Viktorií, svou známou, abychom se zúčastnily mše svaté. Cesta byla daleká, více než 1000 km, ale pro nás to byla velká radost. Více než 20 let jsme neviděly kněze ani zpovědnici! Pastýřem v tom městě byl stařec a více než 10 let byl ve vězení kvůli své víře. Když jsme tam přišly, dostala jsem klíče od kostela a mohla jsem v noci konat dlouhé adorace. Nikdy jsem si nemyslela, že bych mohla být někdy tak blízko svatostánku. Klečela jsem před ním plná radosti, a líbala jsem ho.

Dřív než odjela, dostala povolání zanést svaté přijímání starým lidem ve městě, kteří nemohli jít do kostela. *Z pověření kněze jsem pak ve svém městě křtila děti i dospělé, připravovala jsem snoubence na svátost manželství a konala jsem pohřby, dokud mi to zdraví dovolovalo. Pak už jsem tuto službu nemohla vykonávat.*

**Skryté modlitby
za příchod kněze**

Nikdo si neumí představit radost, jakou měla Anna, když v roce 1995 potkala prvního kněze misionáře. Plakala radostí a zvolala: *Přišel Ježíš, Velekněz!* Celá desetiletí se modlila za příchod kněze do města, ale když už jí bylo 86 let, ztratila naději, že na vlastní oči uvidí skutečně tohoto hlubokého přání.

Mše svatá se sloužila v jejím bytě a tato obdivuhodná žena s kněžskou duší mohla opět přijmout svatě přijímání. Celý den již nic jiného nejedla, aby tak projevila svou hlubokou úctu a radost.

Život obětovaný za papeže a Církev

V pravém slova smyslu v srdci Vatikánu ve stínu kopule Svatého Petra se nachází klášter „Mater Ecclesiae“ zasvěcený Matce

Církve. Prostá budova, která dříve sloužila různým účelům, byla před několika lety adaptována pro potřeby kontemplativního řádu. Zařídil to sám papež Jan Pavel II. Klášter byl inaugurován 13. května 1994 v den zjevení Panny Marie Fatimské. Zde mají žít sestry, které obětují svůj život za potřeby Svatého otce a Církve.

Tento úkol je svěřen každých pět let jinému kontemplativnímu řádu. První byly klarisky z různých zemí (Itálie, Kanada, Rwanda, Filipíny, Bosna a Nikaragua). Po nich přišly karmelitánky, které se modlily a obětovaly život na úmysl papeže. Od 7. října 2004 se zde nacházejí benediktinky čtyř různých národností. Jedna je z Filipín, jedna z USA, dvě jsou Francouzky a tři Italky.

Založením tohoto kláštera ukázal Jan Pavel II. světové veřejnosti beze slov, ale velmi jasným způsobem, jak je skrytý a kontemplativní život důležitý a nenahraditelný i v naší frenetické moderní době a jakou hodnotu přikládá modlitbě v mlčení a skryté oběti. Jestliže chtěl

mít ve své bezprostřední blízkosti klauzurní sestry, aby se modlily za jeho pontifikát, vyjadřuje to také hluboké přesvědčení, že plodnost jeho pastýřské služby a duchovní výsledek jeho práce závisí v prvé řadě na modlitbách a obětech druhých.

Také papež Benedikt XVI. má stejné přesvědčení. Dvakrát se již odebral do kláštera sloužit zde mši svatou pro sestry, aby jim poděkoval za obět jejich života za něho. Slova, kterými se

obrátil ke klariskám v Castelgandolfu, platí také pro sestry ve vatikánské klauzuri: *Nuže, drahé sestry, co od vás papež očekává, je toto: abyste byly plnící pochodně lásky, „sepjaté ruce“, které bdí ustavičně v modlitbě, zcela odloučeny od světa, abyste podíraly službu toho, kterého Ježíš povolal, aby řídil jeho Církev.*

Prozířetelnost to dobře zařídila, že pod pontifikátem papeže, který si tolik cení svatého Benedikta, mohou mu být zvláštním způsobem blízké právě sestry benediktinky.

Každodenní mariánský život

Není náhodou, že papež zvolil pro tento účel ženského řádu. V dějinách Církve podle příkladu Matky Boží to byly vždy ženy, které provázely a modlitbou a obětmi podporovaly apoštoly a kněze v jejich misijní činnosti. Proto kontemplativní řády pokládají za své charisma „následovat Pannu Marii a rozjímat o ní“. Matka Sofia Cicchetti, nynější

Papež Jan Pavel II. s kontemplativními řeholicemi 23. prosince 2004

představená kláštera, představuje život komunity jako život mariánský: *Nic zde není mimořádného. Náš kontemplativní a klauzurní život je možno pochopit jen ve světle víry a lásky k Bohu. V této dnešní konzumní a hedonistické společnosti, jak se zdá, se zcela vytratil smysl pro krásu a užas z velikých Božích děl, která Bůh uskutečňuje v životě každého člověka, stejně jako pro adoraci před tajemstvím jeho zázračné přítomnosti mezi námi. V kontextu dnešního světa se náš život – oddělený od světa, ale nikoliv lhostejný ke světu – může jevit jako absurdní a neúčinný. Můžeme však radostně dosvědčit, že čas, který věnujeme jen Bohu, není ztracený. Připomíná všem prorocky základní pravdu: aby mohlo být lidstvo autenticky a plně samo sebou, musí být zakotveno v Bohu a žít v čase dechem Boží lásky. Chceme*

me být jako Mojžíš, který zdivenými pažemi a srdcem otevřeným pro univerzální, ale nekonkrétnější lásku se modlí za blaho a spásu světa, a stáváme se tak „spolupracovníci na tajemství vykoupení“.

Náš úkol nespočívá ani tak na tom „konat“, jako spíše na „být“ novým lidstvem. V tomto světě můžeme říci, že náš život je hluboce smysluplný, není zmařený ani promarněný, není to útek ani uzavření se před světem, nýbrž radostné sebedarování Bohu – Láске a všem bratřím bez výjimky, a zde v Mater Ecclesiae zvláště za papeže a jeho spolupracovníky.

Sestra Chiara-Cristiana, matka představená klarisek v prvním společenství ve vatikánském středisku, vyprávěla: *Když jsem sem přišla, našla jsem zde povolání ve svém povolání: dát život za Svatého otce jako klariska. Tak tomu bylo u všech ostatních spolusester.*

Matka Sofie potvrzuje: *My jako benediktinky jsme hluboce svázány s katolickou církví, a proto cítíme velkou lásku k papeži, ať jsme kdekoliv. Jistě, být povolány tak blízko k němu – také fyzicky – v tomto „originálním“ klášteře ještě více prohloubilo naši lásku k němu. Snažíme se předat tuto lásku také do našich původních klášterů. Víme, že jsme povolány, abychom byly duchovními matkami v našem skrytém a mlčenlivém životě. Mezi našimi duchovními syny mají privilegované místo kněží a seminaristé a ti, kteří se na nás obracejí a žádají duchovní podporu pro svůj život a kněžskou službu, ve zkouškách a ve skleslosti na cestě. Náš život chce být svědectvím apoštolské plodnosti kontemplativního života, následováním nejsvětější Panny Marie, která se ve službě Církvi představuje vynikajícím způsobem především jako panna a matka (srov. LG 63).*

Dopis biskupům ze dne
8. prosince 2007.
Kongregace pro klérus

Překlad -lš-

Slova hýbou, příklady táhnou

Druhou významnou oblastí v životě kněze je „martyria“, osobní životní svědectví. A toto životní svědectví je často důležitější než mnoho učených slov. Příklad a „životní styl“ kněze, jeho spojení s Bohem a jeho láska k Pánu a k Matce Boží vypovídají více než mnoho kázání. Je to konec konců ono vyzářování jeho svatosti, šíření libezné Boží vůně, jak to nazvala Matka Tereza. I ona pronášela málo slov, ale její životní příklad pohnul tisíce lidí k tomu, aby změnilí svůj život a obrátili se k Bohu. Když služebník Boží Jan Pavel II. mluvil o nové evangelizaci Evropy, poukazoval vždy na to, že k tomu jsou potřební svatí kněží a svatí lidé.

8. října 1985 Jan Pavel II. řekl:

Největší evangelizátoři Evropy byli světci. Musíme prosit Pána, aby rozmnožil v Církvi ducha svatosti a poslal nám nové světce, aby evangelizovali dnešní svět. Je třeba myslet na to, že mnoho současníků si dělá svou představu o Kristu a o Církvi podle posvěcených Božích služebníků. Je proto nezbytné jejich autentické svědectví o evangeliu jakožto transparentní obraz Velekněze Krista (Pastores dabo vobis).

Pastorační plány a strukturální schémata mohou pomoci, ale nenahrazují osobní svědectví kněze a lidí, kteří se dali do služeb evangelia. Církvi vždy hrozí nebezpečí, že se bude spoléhat na své síly a nikoliv na působení Ducha Svatého. Je mnoho projektů, akcí, kulatých stolů a diskusí o všem, co musí Církev změnit. K tomu přistupují mediální zprávy, které mluví převážně o provokačních tématech, takže vzniká dojem, jako by Církvi šlo jen o nějaká negativní pravidla. Jeden kněz to jednou vyjádřil s nadsázkou, ale výstižně:

A pak zveme mladé lidi do Církve, zveme je, aby vedli svá-

točný manželský život, zveme je, aby se zamysleli i nad duchovním povoláním, a říkáme to – teď to přeženu – slovy: „Pojď, přistup k nám na naši potápějící se loď“ (W. Kuller. Vision 2000 – 3/2002, 25).

Jako svědek je kněz prostředníkem

Jednou jsem při přípravě na první svaté přijímání řekl dětem:

HANOBNÍ HOSTIÍ

Na internetových stránkách You Tube v USA jsou k vidění krátké filmy předvádějící různé způsoby drastického hanobení hostií. Hostie a relikvie svatých jsou k dostání na internetových dražbách eBay. Nikdo neví, proč se tento materiál pašuje do Googlu a You Tube. Katolická organizace ICHR proti tomu všemožně bojuje.

Kath-net

„Kněz je jako telefonní lůčátko. Co se mu řekne, to přichází k Bohu a on pak může z Božího pověření leccos zařídit.“ To je podstata kněžského působení: jednat v zastoupení – to je také obsah slova apoštol: vyslanec, posel někoho druhého, který sám sebe nemůže pokládat za důležitého, nýbrž musí zde být zcela pro Boha a pro lidi. Kněz přejímá poselství, jejich obsah sám neurčuje a ani nemůže určovat. Jak často slyšíme v kázáních a přednáškách „osobní ideje“ a záliby, nebo co je horšího, osobní frustrace a rozčarování jednotlivých kněží a nikoliv objektivní hlásání

pravd víry. A pak se divíme, že znalosti víry jsou na historicky nejnižší úrovni.

Radostní svědkové jsou věrohodní svědkové

Proto musíme především my kněží udělat něco pro to, abychom zřetelně dali najevo, jak je krásné vykonávat duchovní povolání: musíme si méně stěžovat a vzdychat, méně mluvit o tom, jak mnoho máme práce,

a více o tom, jak vznešené je, že můžeme sloužit Bohu. Nikoliv porážky, které tu vždy byly a které patří k věci, mají být předmětem našeho vyprávění, nýbrž naše krásné zkušenosti s Bohem, s modlitbou a s lidmi. My jsme někdy jako elektrikář, který mluví jen o tom, kolikrát dostal „kopanec“.

Pomoc svatých andělů

Abychom mohli slovem a příkladem podávat autentické svědectví o Kristu, potřebujeme pomoc svatých andělů. Svatý Tomáš Akvinský říká, že zprostředkování pravd víry se uskutečňuje především skrze anděly,

skrze které jsou lidem zjevována božská tajemství. Proto andělé přispívají k objasňování víry (Summa Theol. I. 111,1,1m). Tuto pravdu si osvojil svatý František Saleský, který vzýval před každým kázáním o pomoc anděly svých posluchačů. Jak je známo, přivedl k návratu ke katolické víře více než 70 000 lidí.

Andělé stojí při knězi zvláště při hlásání Božího slova a Božích spásných skutků. Svatí andělé jsou nástroje a svědkové slova a spásných Božích činů v dějinách. Byli svědky při Kristově narození, při jeho ukřižování, zmrtvýchvstání a nanebevstoupení. Světlo těchto tajemství, které poznávají mnohem dokonaleji než my, předávají nám úměrně naší ochotě a připravenosti k jeho přijetí.

Katechismus katolické církve k tomu říká:

Andělé také „evangelizují“ (Lk 2,10) tím, že oznamují radostnou zvěst o vtělení a o Kristově vzkříšení. Při Kristově návratu, který ohlašují, ho budou doprovázet, budou mu sloužit při jeho soudu.

Andělé připomínají Kristova slova a události spásy a uzavírají je např. svými slovy po Kristově nanebevstoupení:

Muži galilejští, proč tu stojíte a hledíte do nebe? Ten Ježíš, který byl vzat od vás do nebe, přijde zase tak, jak jste ho viděli, že odchází do nebe (Sk 1,11). Svatý Jan Zlatoústý k tomu říká:

Proč jim to neřekl sám a proč jim to říkají andělé? On sám jim to všechno řekl, proto jim skrze anděly připomíná, co jim sám předtím řekl (Lekt. 11/3, So 6. týden velik.).

Svatí andělé vysvětlují a zdůrazňují jedinečné Kristovo zjevení tím, že uvádějí do pravdy tajemství a odstraňují nepřekonatelné překážky ze strany lidí. Bez jejich uvedení by učedníci resp. církve nemohli všemu porozumět.

-sks- 33/2008

Přeložil -lš-

400 LET OD ZJEVENÍ PANNY MARIE V ŠILUVĚ

Statisíce věřících přišly do litevského poutního místa Šiluva, kde se před 400 lety zjevila Panna Maria. 6. a 7. září se zde konal eucharistický kongres a Národní den mládeže. Celý další týden pak byly pouti skupin různých povolání. 12. září se konal Den nemocných a 13. září Den rodin. Slavnosti vyvrcholily 14. září za účasti papežského delegáta kardinála Joachima Meisnera, kolínského arcibiskupa. K tomuto místu se vrátíme v příštím čísle Světla.

Pán Ježíš o svých kněžích

LÁSKA JE MUČEDNICTVÍ

Moje Církev je láska, protože je jednota a ohniskem jednoty je láska, podstata lásky. Láska se vylévá na papežství všemi žilami Církve, která je Matkou, a matky jsou láska. Jistě, papež Mě miluje nebo alespoň by měl milovat nejvíce na celém světě, protože Duch Svätý přebývá zvláštním způsobem v jeho srdci tak jako v mém, a v jeho srdci jsou obsaženy všechny duše, všechny jeho děti se svými bolestmi a slzami.

Toto Srdce je vždy otevřeno, aby těšilo, žehnilo, radilo, sjednocovalo, odpouštělo! Trvalým zaměstnáním mého Zástupce na zemi je obnovovat zpohantštlý svět a přivádět ho do jednoty Církve, do středu Trojice. Jeho záměry jsou vždy inspirovány láskou, jeho starostlivost je nevyčerpatelná a on před tváří mého nebeského Otce nese v sobě tíži každého pastýře, každého kněze, každé duše.

„Pravá účast na mši svaté je ta, která z nás činí oběti obětované tak jako Ježíš, aby dosáhla toho, že nám vtiskne stejné bolestné rysy jako u Ježíše.“ (Pius XII.)

Ale, vracím se a znovu opakuji, pro něho bude velkou posilou přetvoření kněží ve mne, jednota uskutečněná láskou Ducha Svätého, která je láskou nestvořenou a je věčným pramenem jednoty.

Nuže, abych svěřil duše kněžím, potřeboval jsem především přesvědčit se o jejich lásce ke Mně, lásce, která je úměrná jejich transformaci ve Mne. A to bude také síla, kterou oni sdělí duším, síla úměrná onomu přetvoření a to také určí počet duší, které skrze ně dosáhnou spásy.

Již dřív jsem řekl, že kněz nemůže přijít do nebe sám, ale musí být doprovázen těmi dušemi, které se mi zalíbilo svěřit jeho péči, aby se skrze ni staly svatými.

mi. Je proto nutné, aby Mě kněz miloval nejvíce ze všech, tj. víc než ti, kteří se k němu přibližují a kteří jsou svěřeni jeho odpovědnosti.

Proto mě papež miluje a musí mě milovat nejvíce na celém světě. Pastýři duší mě musí milovat více než jim svěřené stádo, faráři více než jejich věřící, kněží více než všechny duše jim přímo svěřené. Čím více mě budou milovat, čím více budou přetvořeni ve mne, tím více bude duší, které jim svěřím, aby mě oslavily, tím větší bude sláva, kterou mě oslaví a tím více je bude milovat Otec.

Copak je tak těžké konstatovat, že všechno se zakládá na lásce? Že Já jsem zbudoval svou Církev na těchto dvou velkých základech: na pokoře a na lásce? Nezáleží na tom, jestliže kněží někdy na mne zapomenou, jestliže mě urazí a umístí mě až za věci tohoto světa ne-

bo mě přímo zapřou jako Petr. Moje Srdce je nekonečně dobré: umí zapomínat, odpouštět a milovat!

Láska, kterou chovám ke svým kněžím, je nekonečná. Ale chce odpověď na lásku, a jestliže jejich povoláním v mé Církvi je spasit duše, musí mě milovat, musí mít mého Ducha, žít mým Duchem, což je ekvivalent žít v lásce.

Ale milovat mne, to nespočívá jen v úkonech lásky, jako spíše v tom, že se darují Lásce bez jakýchkoliv výhrad, se všemi oběťmi, které od nich vyžaduje láska k Bohu a láska k duším. Kněží se musí podle mého příkladu dát zcela k dispozici Otci, ať to stojí, co to stojí.

Conchita Armida

Musí se umrtvovat, činit pokání, obětovat se a zasvětit, stát se hostií, proměnit se v oběť. Já jsem se stal trvalou smírnou obětí a také oni se jí musí stát. Já jsem objal s láskou všechnu námahu, kterou apoštolát a spása duší vyžadují, a také oni to musí udělat. Dal jsem se dobrovolně přibít na kříž z lásky k mému Otci a k duším, a oni musí udělat totéž.

Musí to být, opakuji, duše kající, aby odčiňovaly nedostatky smyslných duší, musí to být duše nevinné skrze čistotu svého života, protože spásu přináší nevinná a kající bolest.

Moji kněží přetvoření ve mne budou žít stejným životem jako Já, čistým, v sebezapření, plným lásky a budou konat jen dobro. Budou žít totální láskou, která v nich stále poroste a učiní sladkou moji hru a cokoliv uloží můj Otec, i kdyby je ukřižoval.

Někteří kněží se možná třesou před takovou perspektivou přetvoření ve mne, přede mnou, který jsem plný lásky, ale také plný bolesti.

Ale ať se nebojí, protože Já všechno zpřijemňuji, oslazuji, přetvářím a zbožšťuji skrze Ducha Svätého.

Láska je mučednictví, ale láska je také Bůh, je Duch Svätý, je radost milující duše, která nachází své štěstí jen v tom, že rozmnožuje moji slávu tím, že se daruje a dává mi stále více duší, i kdyby ji tyto duše měly stát život.

Taková síla a velkodušnost, která dospívá až k heroismu, je darována kněžské duši, která se

ztotožní se mnou, která se přetvoří ve mne. Takže pak to už není člověk s jeho sklony a slabou přirozeností, který jedná, nýbrž je to sdělená božská mužnost, která ho láskou vybízí k bolesti, k oběti a dokonce mučednictví. Já jsem v něm přítomen, je to Duch Svätý, který nahrazuje starého člověka a činí ho svatým skrze Sancta sanctorum.

Já nikdy neklamu. Přetvoření, to jsem řekl jasně, obsahuje bolest, ovládnání sebe, oběť, smrt! Ale láska je silnější než smrt, je to smrt, která dává život. Já jsem zemřel z lásky, protože jsem miloval. Duch Svätý mě uschoptil přijmout kříž, a když jsem kříž dobrovolně objal, kříž se proměnil v lásku. Mučednictví přijatá z lásky nejsou mučednictvím, nejsou jím pro duši, která miluje: jsem láska, ryzí láska!

Bůh umí oslazovat trpkosti Kříže. Bůh umí uskutečňovat obdivuhodné kontroverze, když učí těšit se i z bolesti. Láska opanuje to, co je v člověku pozemského a přirozeného, láska zbožšťuje utrpení a zpřijemňuje tresty. Ba co více, uzpůsobuje, že duše oplývají radostí právě na vrcholu kalvářských bolestí.

Kdyby se všichni bez výhrad a beze strachu odevzdali mně, přetvořili se ve mne, milovali mne a milovali duše, byli by šťastní. Já bych se cítil oslaven jejich důvěrou a odměnil bych ji nekonečnou rozkoší své lásky.

Kéž by mě milovali a obětováli se ve spojení se mnou, přetvořili se ve mne a byli takoví, jako jsem Já: všechna láska a všechna bolest.

Utrpení pomínou, zatímco tíha slávy v dosažené jednotě Trojice bude věčná. (CC 51, 86-98)

(Pokračování)

Z knihy
Conchita Cabrera
de Armida: Sacerdoti
di Cristo.

Città Nuova,
Řím 2008, str. 277-281

Přeložil-lš-

K petičnímu archu proti eutanazii a za obnovení ústavního práva na život (přiložený leták)

„...Já se smrti nebojím, ale nechci ležet, celé roky jen ležet... bez života, jako kus masa. A pro Thomase znamenat jen trápení, jak budu umírat. A to já nechci! Ty jsi přece můj nejlepší přítel. Slib mi, že mi pomůžeš, když na tom budu tak zle...“

Z nacistického filmu *Žaluji* (1941)
ministerstva pro lidovou osvětu a propagandu Josepha Goebbelse

V Praze dne 25. září 2008

Vážená paní doktorko, vážený pane doktore,

Jistě jste si všimli, že v Senátu byl podán návrh zákona, který má umožnit bezbolestné **zabíjení nemocných na jejich žádost – eutanazii**. Jako lékaři můžete mít tedy časem nejen právo, ale i povinnost své pacienty zabíjet. Má-li mít totiž někdo právo, musí mít někdo jiný povinnost.

Jste profesionálové. Před padesáti lety byla naprostá většina gynekologů proti tomu, aby byli zneužití společností k zabíjení dětí před narozením. Z lhostejnosti, z nedostatku času, ze strachu nebo proto, že si toto nebezpečí neuvědomili, však mlčeli. Provést potrat se nyní považuje za jejich profesionální povinnost a traumata a výčitky svědomí mnoha z nich nikoho nezajímají.

Nyní se připravuje zneužití zbytku lékařů. Stejně jako gynekologové řeší při umělých potratech sociální situace, stanete se i vy nástrojem k řešení rodinných problémů a časem zejména nástrojem na snižování nákladů důchodového systému a nákladů na zdravotnictví. Místo abyste lidem pomáhali tišit bolest a nést jejich břemena až do konce (viz leták o hospicové péči), je velmi pravděpodobné, že je budete nuceni zabíjet – bezbolestně. Nejdříve na jejich žádost, pak i ty, kteří souhlas dát nemohou – postižené novorozence..., a později už přání pacienta nemusí rozhodovat vůbec. **Eutanazie je totiž nejlevnější formou „péče“ o nemocné.**

Nejedná se o nic nového. Pečlivé usmrcování nemocných za nacismu spustil drobný morální ústupek německých lékařů – usmrcení těžce postiženého chlapce na žádost jeho rodičů. Tak začala tragédie více jak 70 tisíc nemocných – praktičtí lékaři museli hlásit podezřelé případy a otrlejší pak místo injekcí vymysleli levnější zabíjení kyanidem v plynových komorách. Kdo z lékařů nesouhlasil se zdravotní politikou státu, měl problémy (viz Diktatura a lékařská věda).

Podobný trend nyní reálně hrozí i nám. Naše ústava totiž umožňuje legalizovat zabíjení kohokoli pouhým zákonem (viz text petice) – stačí k tomu prostá většina v parlamentu. Zatím je toho využito při umělých potratech, nic však nebrání tuto kulturu smrti dále rozšiřovat, např. formou eutanazie na žádost, usmrcením postižených novorozenců na žádost rodičů, atd.

Zabíjení nemocných v naší zemi aktivně obhájí pouze několik lékařů, zatímco ohromná většina mlčí. Uznáte-li za vhodné, můžete svůj postoj vyjádřit prostřednictvím přiloženého odpovědního lístku a navíc pomoci rozšířit petici proti eutanazii mezi pacienty. Každý máme mnoho jiných osobních starostí a problémů, ale nepostavíte-li se veřejně proti, nikdo jiný to za vás neudělá. Budete-li pasivně čekat, stát vás zneužije.

Radim Ucháč
prezident Hnutí Pro život ČR

Miroslav Wajsar
ředitel Hospice Anežky České,
prvního hospice v ČR

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

ale také sama představa stále rostoucích potřeb je v úplném rozporu s cílem dosáhnout nějakého štěstí, protože žijí jen stále rostoucí pocit nenasytnosti a nespokojenosti.

Za vším tímto pachtěním stojí falešný obraz světa a ještě falešnější obraz člověka.

Hlavní problém Darwinovy teorie nespočívá v tom, zda je či není možná evoluce, ale v tom, že inspiroval k naturalistickému pojetí života jako trvalého boje o život s právem silnějšího. Už před ním i po něm vystoupili jiní falešní proroci a jejich falešným proctvím jsou různé ekonomické teorie. Tyto teorie se pokoušejí najít v živelném hospodářském vývoji světa podobně pevné zákonitosti, jaké panují v přírodě, abychom si mohli zdůvodnit kdejaký způsob uspokojování lidské chamtivosti jako nevyhnutelný a spolehlivý postup na rychlé cestě k materiálnímu blahobytu. Tyto ekonomické a sociální teorie jsou však postaveny na falešném obrazu skutečnosti a světa. Je to novodobá babylonská věž, která má sahat až do nebe a která vůbec nepočítá, že by v tomto nebi byl jiný bůh než Mamon.

Společnost a její ekonomika však není daný a na člověku nezávislý svět, nýbrž je to uměle vybudovaná konstrukce, která je navíc postavena na mylném a nedůstojném obrazu člověka, jehož chování determinují ekonomické a sociální vztahy asi tak, jako chování zvířat určují pudy. Jednotlivec se sice rodí do podmínek a vztahů, které si sám nezvolil ani je neovlivnil, ale tyto podmínky a vztahy nespady z nebe, nýbrž jsou důsledkem svobodného rozhodování jeho předků, tak jako jeho svobodné jednání ovlivní podmínky pro jeho potomky. Nikoliv ekonomické podmínky určují chování člověka, nýbrž lidské svobodné chování určuje to, co se děje v ekonomice a ve společnosti. Jestliže silnější utlačuje slabšího, není to přírodní zákonitost, ale svobodné a amorální

jednání sobeckého jednotlivce nebo skupiny.

Jestliže mám kus dřeva a chci ho hodnotit, mohu ho opracovat a zušlechtit, takže vzroste jeho užitná hodnota. To je ten nepřirozenější a společensky nejprospěšnější způsob. Ale cena tohoto kusu dřeva může také vzrůst za určité situace, když se totiž najde někdo, kdo toto dřevo tak nezbytně potřebuje, že je ochoten dát za něho mnohem víc, než jaká je jeho skutečná cena. Tak mohu na dřevě vydělat i bez práce a bez námahy. Už v době celníka Zachea a ještě dlouho před ním byli na světě lidé, kteří se uměli a nestyděli obohacovat na cizí úkor. Bezohlednému využívání situace a chytračení na cizí potřebě či nouzi se říkalo lichva. Takový způsob evidentního obohacování si ce zákon zakazuje, ale on je svým způsobem – v latentní podobě – jakoby rozmělněný – obsažen v jednání, kterému se říká spekulace. Předmětem spekulace jsou také předměty, u nichž se očekává, že se stanou předmětem takové poptávky, která bude co nejvíce převyšovat nabídku. K tomu, abych prodával něco za cenu mnohem vyšší, než jsem to koupil, potřebuji kromě určitého kapitálu a vhodné situace a příležitosti, případně informací také srdce, které je nikoliv z masa, ale z kamene. Tuto bezcitnost projevuje spekulant vlastně vůči celé společnosti, protože uprostřed společnosti plní svou kapsu ze společného bohatství, aniž by této společnosti něco přinesl. Je to v praxi uplatněná teorie přirozeného výběru a práva silnějšího.

Chytráci přišli na to, že předmětem spekulace by se mohly stát nejen nemovitosti či různé zboží, jak tomu bylo původně, ale i samotné peníze. Tak se peníze samy staly zbožím. Vznikl tak nebezpečný bludný kruh. Kdysi se peníze vyráběly ze vzácného trvanlivého kovu a zpředměňovaly v sobě hodnotu práce potřebné k vytěžení a úpravě kovu a k ražení peněz. Svou pevnou a trvalou

hodnotou se mohly stát směnným prostředkem. Jestliže však jejich skutečná hodnota jakožto „míra“, už není pevná, ale proměnlivá, je to podobně absurdní situace, jako kdybychom si zavedli, že metr už není deseti miliontá část kvadrantu zemského, ale že je to míra gumová a proměnlivá podle situace a poptávky. Pak už ovšem ani litr neboli decimetr na třetí, také není vždy stejný, ale může to být podle okolností a situace objem vědra nebo také jen několik kapek. Takovouto degradaci peněz se otevřel široký prostor k chytračení ve velkém. Ale to je povážlivé. Pyšný a troufalý člověk, který se zbavil Boha, protože se mu zdál příliš pevným a neproměnným „metrem“ jeho jednání, zbavil i sám sebe i svůj materiální svět všech pevných bodů, takže si už nikdy nemůže být jist, na čem je. Nekonečná spirála inflace je nutným důsledkem znehodnocování peněz, kterých přibývá, ale jejich hodnota se neopírá o skutečnost, ale o pouhou víru. Dříve nebo později se musí stát, že to – jak se říká – praskne: vyjde najevo, že to byla bláhová víra v nic. (Když slyším odpoledne ve zprávách, za kolik se „obchoduje“ koruna, nemohu se ubránit představě prostitutky, která se nabízí někde u silnice.)

Úpadky amerických bank nám nebezpečně připomínají krach americké burzy, který spustil lavinu celosvětové krize v první polovině minulého století. To už nebyla jen krize hospodářská, ale i společenská a politická, která vyústila do krve zalitých dějin minulého století: sociálních revolucí, totalitních režimů a hrůz druhé světové války. (Odsoudili jsme po jejím skončení v Norimberku válečné zločince, ale nikdy jsme neodsoudili skutečné původce tragédie, jimiž jsou zazobaní finanční magnáti.)

Poslední krach největších amerických bank ukázal, jak se cenné papíry za 700 miliard dolarů mohou rozplynout jako dým. Obyčejný smrtelník si takovou sumu těžko umí představit. Kterýsi novinář to vyjádřil tak, že je to

hodnota 170 mateřských letadlových lodí. Je zajímavé, že si našel průměr z oblasti zbrojení a války. Ono to zřejmě spolu souvisí. Myslím, že pro nás obyčejné lidi by bylo srozumitelnější, kdyby nám spočítal, kolik milionů lidí by za tuto v pouhý dým proměněnou sumu mohlo být nejen zachráněno od smrti hladem, ale dokonce by jim mohl být zajištěn docela slušný životní standard. Laik si však klade otázku, odkud se tak rychle ve státní pokladně zadlužených Spojených států vzala tato astronomická suma, jakou vlastně všichni občané, i ti, kteří nemají s velkou bankovní hrou nic společného, mají přispět na zahojení finančního fiaska. Na jak dlouho? Na velkou díru se přisívá stejně děravá záplata. Tento případ rozhodně nepředstavuje ojedinělý nežid na těle světového finančního systému, ale objevuje se jako symptom jeho hlubokého rozkladu. Je to metastáza společnosti postižené všeobecným sobectvím a mravní nezodpovědností: Darwinova džungle ve společenské praxi. Národy oslavují výročí, kdy vyhlásily svou samostatnost, a vůbec si neuvědomují, že už o ni dávno přišly: světový finanční systém je drží v mnohem tvrdším područí a závislosti, ze které nemají šanci se vymanit. O jejich skutečné prosperitě se rozhoduje někde úplně jinde. Přivedou nás k rozumu a k lidskému sblížení olověné mraky, které vystupují na obzor? Čeká nás zřejmě nečekaných sedm (?) hubených let. Kolabujícímu finančnímu systému nic nepomohou subvence, zákony, nařízení či kontroly. Je jen jedna cesta nápravy a záchrany: obrácení srdce. Jestliže je to utopie, tím hůř pro nás. Ale hlavu vzhůru! K největším Pánovým konvertitům patří nejen Magdaléna, ale i finančníci Levi a Zacheus. Není naším posláním, aby v nás křesťanech lidé ohrožení a zklamání světem a mamonem potkávali konečně Krista a jím uchvácení prožili obrácení jako kdysi žena hříšnice a celník na fíkovníku?

-/š-

Pondělí 20. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Věci víry **8.35** Cesty za poznáním: Louvre, Dendera, Kungliga Slottet **9.00** Noční univerzita: Ekologické problémy dneška (2. díl) **9.45** H2Onews **10.00** Cesty za poznáním: Nanuk **11.30** Pro zdraví **11.45** Bablandia (4/22) **11.55** Z pokladů duše (P) **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Pro vita mundi (74) - Mgr. Ilja Hradecký **12.45** Arriaga žije **13.55** Kulturní mozaika (4. díl) **14.05** Hornolidečko: Francova Lhota **14.15** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem **14.55** Zpravodajské Noeviny **15.10** Cesty za poznáním: Radžastán **16.00** Zrnko v perle Karibiku **16.15** Quasimodo - Kristův kovboj **16.45** H2Onews **17.00** NOEparáda (P) **17.20** Bioenergy in Motion **18.05** Druhá šance (P) **18.30** Kulturní mozaika (3. díl) **18.35** Bablandia (5/22) **18.45** Actlv8 **19.20** Cesty za poznáním: Louvre, Dendera, Kungliga Slottet **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** CHKO České středohoří - Milešovka **20.25** Na koberečku (51) **20.40** V posteli (4. díl) **21.30** H2Onews **21.40** Noční univerzita: P. Petr Karas - Dar společnosti **22.35** Arriaga žije **23.45** Čtete z křesťanských periodik **23.55** H2Onews **00.05** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 21. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** H2Onews **8.10** CHKO Blanský les - Vyšenské kopce **8.30** Licheň **8.45** Na koberečku (51) **9.00** Pro vita mundi (105) - Marie Mačošková (1. díl) **9.40** Noemova pošta (říjen 2008) **11.10** Druhá šance **11.40** Bablandia (5/22) **11.55** Z pokladů duše (P) **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Koncert souboru Ensemble Unicorn Wien (Ostrava, 7. 6. 2006) **13.20** H2Onews **13.30** Cesty za poznáním: Nanuk **14.20** Bioenergy in Motion **15.05** Věci víry **15.25** Octava dies (498) **15.55** Zrnko v perle Karibiku **16.10** H2Onews **16.20** Hornolidečko: Francova Lhota **16.35** CHKO České středohoří - Milešovka **17.05** Perly ostravské architektury - kostel sv. Václava **17.15** Kulturní mozaika (4. díl) **17.20** Harfa Noemova (18. díl) **17.40** Cesty za poznáním: Benátky **18.10** Dětská televize (10/2008) (P) **18.35** Bablandia (6/22) (P) **18.50** Cesty za poznáním: Mekong **19.45** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého **21.10** Historie válečného letectví (13. díl): Střet s rudou hrozbou, Dále k řece Yalu (P) **21.40** Zpravodajské Noeviny **21.50** Orolské aktivity v klubech **22.20** Octava dies (498) **22.50** Pro vita mundi (74) - Mgr. Ilja Hradecký **23.30** Noční univerzita: Ekologické problémy dneška (2. díl) **00.15** Zpravodajské Noeviny **00.25** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 22. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Zpravodajské Noeviny **8.15** CHKO České středohoří - Milešovka **8.40** Historie válečného letectví (13. díl): Střet s rudou hrozbou, Dále k řece Yalu **9.10** Pro vita mundi (74) - Mgr. Ilja Hradecký **9.55** Cesty za poznáním: Taj Mahal (Indie) **10.30** Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Pro zdraví (2): Rakovina poprvé přemožena! **12.15** Cesty za poznáním: Mekong **13.10** Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého **14.30** Cesty za poznáním:

Radžastán **15.30** Cesty za poznáním: Hongkong **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.20** Věci víry **16.40** Druhá šance **17.05** Licheň **17.15** Kulturní mozaika (4. díl) **17.20** NOEparáda **17.40** GOODwillBOY (4. díl) - Rescuers (P) **18.10** Dětská televize (10/2008) **18.35** Bablandia (7/22) (P) **18.45** Statečný kněz (P) **19.50** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Harfa Noemova (18. díl) **20.30** 7 let 10 JUMPů **21.00** Pro zdraví (3): Nová porodnice v Plzni (P) **21.10** H2Onews **21.20** CHKO Blanský les - Vyšenské kopce **21.40** Zrnko v perle Karibiku **21.55** Hornolidečko: Francova Lhota **22.05** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **23.35** Licheň **23.50** H2Onews **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 23. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** H2Onews **8.10** Quasimodo - Kristův kovboj **8.40** Noční univerzita: P. Petr Karas - Dar společnosti **9.55** 7 let 10 JUMPů **10.20** Cesty za poznáním: Louvre, Dendera, Kungliga Slottet **10.45** CHKO Blanský les - Vyšenské kopce **11.15** NOEparáda **11.40** Bablandia (7/22) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Cesty za poznáním: Taj Mahal (Indie) **12.40** Harfa Noemova (18. díl) **13.00** H2Onews **13.10** Druhá šance **13.40** CHKO České středohoří - Milešovka **14.00** GOODwillBOY (4. díl) - Rescuers **14.30** NOEparáda **14.50** Ve jménu Ježíše (5. díl): Pavel, misionář **15.20** Dětská televize (10/2008) **15.50** Pro zdraví (3): Nová porodnice v Plzni **16.00** H2Onews **16.15** Bioenergy in Motion **17.00** Pro vita mundi (105) - Marie Mačošková (1. díl) **17.40** Zrnko v perle Karibiku **17.55** Licheň **18.05** Na koberečku (51) **18.25** O novom životě starého kláštera (P) **18.35** Bablandia (8/22) (P) **18.45** Pro zdraví (3): Nová porodnice v Plzni **19.00** V posteli (4. díl) **19.50** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Pro vita mundi (106) - Marie Mačošková (2. díl) (P) **20.45** NOEparáda **21.05** Zpravodajské Noeviny **21.15** Noční univerzita: Ekologické problémy dneška (2. díl) **22.00** Noemova pošta (říjen 2008) **23.25** Historie válečného letectví (13. díl): Střet s rudou hrozbou, Dále k řece Yalu **00.05** Zpravodajské Noeviny **00.15** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 24. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Zpravodajské Noeviny **8.15** Hornolidečko: Francova Lhota **8.25** Pro vita mundi (74) - Mgr. Ilja Hradecký **9.10** Zrnko v perle Karibiku **9.20** O novom životě starého kláštera **9.30** Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého **10.40** Cesty za poznáním: Benátky **11.10** Octava dies (498) **11.40** Bablandia (8/22) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Harfa Noemova (18. díl) **12.30** Quasimodo - Kristův kovboj **13.10** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **14.40** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem **15.20** Statečný kněz **16.10** Zpravodajské Noeviny **16.20** Cesty za poznáním: Benátky **16.50** Noemova pošta (říjen 2008) **18.15** Pramen v poušti **18.35** Bablandia (9/22) (P) **18.45** Pro vita mundi (106) - Marie Mačošková (2. díl) **19.25** Harfa Noemova (18. díl) **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Kulatý stůl na téma: Ohlédnutí za setkáním Sydney-Velehrad (L)

Římskokatolické farnosti Vrchoslavice a Pavlovce u Kojetína srdečně zvou na **lidové misie s Fatmem v okrese Prostějov ve dnech 19.-25. října 2008**. Zároveň prosíme o modlitbu za tyto misie.

Vydáváme **PUZZLE BETLÉMA** (260, 480 a 912 dílků), **PANORAMA BETLÉMA** (494 a 920 dílků) a **PUZZLE KOSTELŮ** (260 dílků). **Cena s poštovným je 150, 250 a 350 Kč.** Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč; trebicmartin@volny.cz; SMS 728 133 220 - pouze text. Více na www.volny.cz/trebicmartin. Zboží zašleme do měsíce.

21.30 H2Onews **21.40** Noční univerzita: P. Petr Karas - Dar společnosti **22.35** Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého **23.30** Zrnko v perle Karibiku **23.50** H2Onews **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 25. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** H2Onews **8.15** Cesty za poznáním: Mořský cestovatel **8.45** Čtete z křesťanských periodik (P) **8.55** Zrnko v perle Karibiku **9.15** O novom životě starého kláštera **9.35** Ve jménu Ježíše (6. díl): Spása v Kristu pro všechny **10.00** GOODwillBOY (4. díl) - Rescuers **10.30** NOEparáda **10.50** Dětská televize (10/2008) **11.15** 7 let 10 JUMPů **11.40** Bablandia (9/22) **12.00** Angelus Domini **12.05** Pramen v poušti **12.25** Věci víry **13.00** H2Onews **13.10** Koncert souboru Ensemble Unicorn Wien (Ostrava, 7. 6. 2006) **14.25** Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého **15.25** Pro vita mundi (106) - Marie Mačošková (2. díl) **16.00** H2Onews **16.10** Cesty za poznáním: Mekong **17.10** CHKO České středohoří - Milešovka **17.40** Harfa Noemova (18. díl) **17.55** Druhá šance **18.20** Licheň **18.35** Bablandia (10/22) (P) **18.45** Kulturní mozaika (5. díl) (P) **18.55** Quasimodo - Kristův kovboj **19.25** První čtení (P) **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Statečný kněz **21.00** Hornolidečko: Francova Lhota **21.15** Noční univerzita: Eshatologie - Nové nebe, nová země (P) **22.00** Za závojem **22.45** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem **23.25** První čtení **23.50** H2Onews **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Neděle 26. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** H2Onews **8.15** Evangelium (P) **8.20** Harfa Noemova (18. díl) **8.40** Hornolidečko: Horní Lideč **8.50** Na koberečku (51) **9.05** 7 let 10 JUMPů **9.40** Pro vita mundi (106) - Marie Mačošková (2. díl) **10.20** Evangelium **10.30** Svatohubertská mše svatá ve farnosti Píšť (L) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Přímý přenos polední modlitby se Sv. otcem Benediktem XVI. **12.15** H2Onews **13.20** Koncert souboru Ensemble Unicorn Wien (Ostrava, 7. 6. 2006) **14.35** Bioenergy in Motion **15.20** Noční univerzita: Eschatologie - Nové nebe, nová země **16.05** Zrnko v perle Karibiku **16.25** GOODwillBOY (4. díl) - Rescuers **17.05** Ve jménu Ježíše (7. díl): Kdybychom neměli lásku (P) **17.35** Hrdinové Nového zákona (zář) **17.55** Cesty za poznáním: Nanuk **18.50** Pro zdraví (3): Nová porodnice v Plzni **19.05** CHKO České středohoří - Milešovka **19.25** Kulturní mozaika (5. díl) **19.35** Věci víry **20.00** Z pokladů duše **20.05** Octava dies (499) (P) **20.35** Pocta českým světům (P) **21.55** Z pokladů duše **22.00** NOEparáda **22.20** Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého **23.50** První čtení **00.15** H2Onews **1.15** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory srdečně zve na **CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ SENIORŮ** určené všem, kteří pracují se seniory na diecézní úrovni, ve farnostech, v charitních, sociálních i zdravotnických zařízeních a také těm, kdo se o problematiku lidí seniorského věku zajímají. Setkání se uskuteční ve dnech **20.–21. 11. 2008 v Hradci Králové – Nové Adalbertinum**.
Kontakt a přihlášky: Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328, e-mail: animatori@diecezezhk.cz, internet: www.animatori.cz (aktuality, základní informace, on-line přihláška...), Skype: animatori-CR. **Uzávěrky přihlášek a plateb: 6. 11. 2008** – pro všechny, kteří si spolu s účastí (stravou) objednávají také ubytování • **13. 11. 2008** – pro ty, kteří přihlašují pouze účast (se stravou i bez stravy).

Římskokatolický farní úřad v Korní zve na **VÝROČNÍ PODZIMNÍ POUŤ NA HOŘE TURZOVKA – ŽIVČÁKOVA V KAPLI PANNY MARIE KRÁLOVNY POKOJE** (15 let od posvěcení kaple). **Program – sobota 18. října:** 17.00 mše svatá v Korní • 19.30 křížová cesta od Turzovky • 21.00 mše svatá v kapli (P. O. Gábriš SJ) • celonoční adorace. **Neděle 19. října:** 6.00 zakončení adorace a mše svatá • 8.00 pobožnost křížové cesty • 10.30 mariánské večeřadlo – muži • 12.00 slavnostní mše svatá (Mons. ThDr. M. Baláz, kancléř žilinského biskupství) • pozhánání základního kamene a pozemku pro chrám Panny Marie, Matky Církve a pro exercičně-rekreační dům (J. Exc. Mons. Tomáš Galis, biskup žilinský). Příležitost ke svátosti smíření: sobota večer, neděle dopoledne.
 Autobusová doprava bude v provozu v neděli 19. října z Korně od školy na parkoviště a zpět.

Milé sestry a bratři,
 chceme vás společně požádat o pomoc při **získání financí** od společnosti Plzeňský Prazdroj na **rekonstrukci místnosti pro klubovnu a knihovnu „Dikh more, klubovna ARCHA – místo pro všechny“**. Název projektu vyjadřuje, že projekt bude prospěšný jednak romským dětem a mládeži (Dikh more – Podívej, člověče), navštěvující středisko, ale také dalším skupinám dětí, mládeže, dospělých a seniorů. Klubovna se tak stane „ARCHOU – místem pro všechny“, kteří mají zájem společně trávit volný čas a vzdělávat se. Více informací o projektu naleznete na stránkách www.ostrava.sdb.cz nebo v kostele sv. Josefa – Don Bosco v Ostravě.

A nyní důležitá informace: O projektu můžete veřejně hlasovat, a to trojím způsobem: pomocí internetu na www.prazdrojidem.cz – v levé části kliknout na Radegast – Hlasování, označit vybraný projekt, vypsat zadání a kliknout na Odeslat • pomocí kuponů v Moravskoslezském deníku, které budou uveřejněny 25. 11. a 28. 11. 2008 • pomocí DMS zprávy – cena jedné DMS je 30 Kč a 27 Kč bude převedeno ve prospěch Salesiánského střediska volného času Don Bosco v Ostravě; celkový počet DMS z jednoho telefonního čísla není omezen, ale pro účely hlasování je počítána pouze první zasláná zpráva. Ostatní zprávy jsou finančním darem a již nejsou započítávány do hlasování; číslo pro zaslání DMS zprávy je 87777 a ve tvaru DMS(mezera)PLR12. Hlasování proběhne od 1. 10. 2008 do 30. 11. 2008. Všechny naše dárce v duchu předkládáme Pánu s prosbou, aby jim a jejich blízkým žehnal.

Jiří Gaha SDB, Pavel Krejčí SDB

Liturgická čtení

Neděle 19. 10. – 29. neděle v mezidobí
 1. čt.: Iz 45,14–6
 Ž 96(95),1+3.4–5.7–8.9–10a+c
 Odp.: 7b (*Vzdejte Hospodinu slávu a moc!*)
 2. čt.: 1 Sol 1,1–5b
 Ev.: Mt 22,15–21
Slovo na den: Učíš cestě k Bohu.

nebo: Den modliteb za misie
 1. čt.: Iz 2,1–5
 Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4.5–6
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
 2. čt.: Řim 10,9–18
 Ev.: Mt 28,16–20
Slovo na den: Já jsem s vámi.

Pondělí 20. 10. – ferie
 1. čt.: Ef 2,1–10
 Ž 100(99),2.3.4.5
 Odp.: 3b (*Bůh nás učinil, a my mu náležíme.*)
 Ev.: Lk 12,13–21
Slovo na den: Odevzdat svou duši.

Úterý 21. 10. – ferie
 1. čt.: Ef 2,12–22
 Ž 85(84),9ab+10.11–12.13–14
 Odp.: 9 (*Hospodin mluví svému lidu o pokoji.*)
 Ev.: Lk 12,35–38
Slovo na den: Bdi.

Středa 22. 10. – ferie
 1. čt.: Ef 3,2–12
 Iz 12,2–3.4bcd.5–6
 Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)
 Ev.: Lk 12,39–48
Slovo na den: Aby dával včas přiděl.

Čtvrtek 23. 10. – nez. pam. sv. Jana Kapistránského
 1. čt.: Ef 3,14–21
 Ž 33(32),1–2.4–5.11–12.18–19
 Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)
 Ev.: Lk 12,49–53
Slovo na den: Mír na zemi?

Pátek 24. 10. – nez. pam. sv. Antonína Marie Klareta
 1. čt.: Ef 4,1–6
 Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6
 Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 12,54–59
Slovo na den: Proč sami od sebe nerozeznáte, co je správné?

Sobota 25. 10. – nez. sobotní pam. P. Marie (příp. slavnost Výročí posvěcení kostela)
 1. čt.: Ef 4,7–16
 Ž 122(121),1–2.4–5
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
 Ev.: Lk 13,1–9
Slovo na den: Okopám ho a pohnojím.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

18. – 25. ŘÍJNA 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 10.		PO 20. 10.		ÚT 21. 10.		ST 22. 10.		ČT 23. 10.		PÁ 24. 10.		SO 25. 10.	
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	721	814	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	722	814	832	934	847	951	862	967	1566	1769	1566	1770	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	722	814	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	814	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012
Záv. modlitba	722	814	722	814	841	944	857	961	872	977	1566	1769	1566	1770
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM TÝDENÍKU SVĚTLO NA ROK 2009

CENA ZA JEDEN VÝTISK SVĚTLA V ROCE 2009 BUDE 10 Kč

1. Odběratelé, kteří již **odebírají 1–10 kusů** (včetně) Světla týdně, najdou všechny informace spolu s příloženou **složenkou** v tomto čísle Světla. Pokud patříte do této skupiny a složenkou uvnitř nenajdete, ozvěte se prosím na naši adresu uvedenou v bodě 4.
2. Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí, pololetí či roku, stejně **jako dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde ve Světle č. 1/2009. Pokud chcete provést nějaké **změny v odběru** (počet kusů, adresa, termíny fakturace), prosíme, abyste je nahlásili nejpozději **do 5. prosince 2008 na adresu uvedenou v bodě 4**. Nezapomeňte uvést své odběratelské číslo z pravého rohu adresky.
3. Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále.
4. Ti zájemci, kteří **ještě týdeník Světlo neodebírají** a chtěli by si jej předplatit na rok 2009 se zasíláním na svou adresu, mohou si jej objednat na adrese:
Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1
tel./fax: 585 220 626, e-mail: mrtva@maticecm.cz
Složenkou vložíme do první zásilky Světla.

VÝHODY PRO ODBĚRATELE SVĚTLA:

- při odběru **10–19 kusů** – 10% sleva z prodejní ceny
- při odběru **20–49 kusů** – 15% sleva z prodejní ceny
- při odběru **50–99 kusů** – 20% sleva z prodejní ceny
- při odběru **100 a více kusů** – 25% sleva z prodejní ceny

Na jaře a na podzim 2009 uveřejníme ve Světle nabídku knih, kde poskytneme našim odběratelům **15% slevu z prodejních cen našich titulů** a 10% slevu z prodejních cen některých vybraných knih z jiných nakladatelství.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu

18. 10. • 25. 10. • 8. 11. • 29. 11. • 6. 12. • 13. 12. a 20. 12. 2008 v době od 7.30 do 12 hodin.

P.P.
147/2002
772 00 Olomouc 2

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1